

Arrest

nr. 29 073 van 25 juni 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, haar ter kennis gebracht op 9 april 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Congolese nationaliteit te zijn.

Op 2 juni 1998 vraagt verzoekster de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 16 juni 1998 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing van 16 juni 1998 dient verzoekster een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 6 november 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Tegen voormelde beslissing van 6 november 1998 dient verzoekster een beroep in bij de Raad van State.

Op 15 juli 1999 verwerpt de Raad van State het beroep bij arrest nr. 81.848.

Op 6 december 1998 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ingevolge artikel 15 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (hierna: de Regularisatiewet) en bij gebrek aan vraag van verzoekster aan de minister om haar aanvraag behandeld te zien op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet wordt haar dossier overgemaakt aan de regularisatiecommissie.

Op 15 februari 2002 beslist de minister van Binnenlandse Zaken verzoeksters regularisatieaanvraag te verwerpen.

Op 1 februari 2008 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 3 april 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, eerste lid), m.n. : Betrokkenen legde een 'uittreksel uit het geboorteregister' voor, welk niet aanvaard kan worden als een voldoende overtuigend identiteitsbewijs in de huidige procedure. In de regel kunnen enkel identiteitskaart of paspoort aanvaard worden.

Betrokkene legt eveneens aanvragen aan de Congolese ambassade voor om een nationaal paspoort te verkrijgen. Dat dit op zich nog niet op voldoende wijze aantoont waarom de betrokkene de nodige documenten niet kan voorleggen.

Dat de aanvraag derhalve onmogelijk als ontvankelijk kan beschouwd worden.

(…)”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 9ter, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster wijst erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart onontbeerlijk is voor de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf. Zij wijst erop dat artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat een aanvraag tot verblijf ontvankelijk is, zelfs indien de aanvraag niet vergezeld is van een identiteitsdocument, indien de vreemdeling op een geldige wijze aantoont dat hij/zij in de onmogelijkheid is om een identiteitsdocument te verwerven in België. Zij vervolgt dat aangezien zij niet in het bezit is van een nationaal paspoort, dat zij evenwel – zoals de bestreden beslissing zelf stelt – aanvragen voorlegt aan de Congolese ambassade tot het bekomen van een nationaal paspoort, dat deze ambassade evenwel in gebreke blijft het nodige te doen en dat zij dan ook in de onmogelijkheid verkeert tot het bekomen van een identiteitsdocument in België. Vervolgens wijst verzoekster erop dat zij bovendien een geboortecertificaat voorlegt – zoals de bestreden beslissing opnieuw zelf stelt – dat minstens als geldig identiteitsdocument dient te worden aanzien, gelet op de materiële onmogelijkheid zoals hierboven uiteengezet. De Vreemdelingenwet heeft het volgens verzoekster trouwens in het artikel 9ter, §1 over de generieke term ‘*identiteitsdocument*’ en niet zoals de Dienst Vreemdelingenzaken foutief stelt noodzakelijkerwijze over een ‘paspoort’ of ‘identiteitskaart’.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Voor een aanvraag op basis van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet dient verzoekster te voldoen aan twee cumulatieve voorwaarden. Ten eerste moet, volgens artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet, verzoekster beschikken over identiteitsdocumenten.

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."*

Artikel 7 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt:

"§1; De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;
4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. (...) »

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoekster geen afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart heeft ingediend en geen geldige motivering naar voren heeft gebracht waarom zij niet in het bezit kan komen van zulk document of dergelijk document niet kan voorleggen. Het wordt niet betwist dat verzoekster geen identiteitsstuk heeft gevoegd bij haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit de gezamenlijke lezing van de voornoemde bepalingen blijkt zonder meer dat, indien de aanvrager niet beschikt over een identiteitsdocument, de onmogelijkheid om de vereiste identiteitsdocumenten in België te verkrijgen volledig moet blijken uit de ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden.

Opgemerkt wordt dat het aan verzoekster toekomt om in haar aanvraag aldus aan te tonen dat zij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat in de aanvraag van 1 februari 2008 gesteld werd wat volgt:

“(…)

Verzoekster beschikt niet over een paspoort. Zij heeft pogingen ondernomen om vanuit België een Congolees paspoort te bekomen, maar is daar voorlopig nog niet in geslaagd. De brieven in bijlage tonen op geldige wijze aan dat verzoeker in de onmogelijkheid is om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. (stukken 1 en 2). Zij voegt een uittreksel uit het geboorteregister toe als bewijs van haar identiteit (stuk 10).

“(…)”

De stukken die verzoekster toevoegt aan haar aanvraag om de onmogelijkheid aan te tonen om een identiteitsdocument voor te leggen, zo blijkt uit de stukken van het administratief dossier, betreffen twee aanvragen aan de Congolese ambassade om een nationaal paspoort te verkrijgen (één van 22 november 2007 en één van 17 december 2007) alsook een fax die dient aan te tonen dat de aanvraag van 17 december 2007 op diezelfde datum effectief werd doorgezonden naar de Congolese ambassade in België.

De Raad stelt vast dat het niet onredelijk is te stellen dat de aanvragen ingediend bij de Congolese ambassade niet voldoende aantonen waarom verzoekster de vereiste documenten niet kan voorleggen. Immers blijkt uit de aanvragen enkel dat verzoekster om een nationaal paspoort gevraagd heeft, doch niet om welke reden zij dit niet kan verwerven.

Verzoekster is van mening dat de onmogelijkheid wel degelijk voldoende blijkt uit de aanvragen aan de Congolese ambassade en het feit dat deze ambassade in gebreke blijft het nodige te doen. Ter staving hiervan legt zij ter gelegenheid van haar inleidend verzoekschrift een document voor van de Congolese ambassade in België van 30 april 2009 waaruit blijkt dat de nieuwe Congolese paspoorten heden nog niet beschikbaar zijn. Echter dient de Raad vast te stellen dat dit document de overheid niet bekend was bij het nemen van de bestreden beslissing, aangezien verzoekster het document niet overmaakte aan de verwerende partij en zij dit logischerwijze ook niet kon overleggen, vermits het document dateert van na de bestreden beslissing. Het kan de overheid niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met elementen die haar niet bekend waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. Zodoende kan verzoekster ook niet gevolgd worden in haar argumentatie dat de onmogelijkheid om een identiteitsdocument te bekomen wel voldoende blijkt uit haar aanvraag.

Waar verzoekster van mening is dat een geboortecertificaat minstens als een geldig identiteitsdocument dient te worden aanzien, gezien de materiële onmogelijkheid om een nationaal paspoort te bekomen,

dient de Raad vooreerst opnieuw te duiden op het feit dat de materiële onmogelijkheid, zoals hierboven uiteengezet, onvoldoende blijkt uit de aanvraag, zoals de verwerende partij terecht opmerkte.

Verder meent verzoekster ook nog dat de Vreemdelingenwet het trouwens in artikel 9ter, §1 heeft over de generale term *'identiteitsdocument'* en niet zoals de Dienst Vreemdelingenzaken foutief stelt noodzakelijkerwijze over een 'paspoort' of 'identiteitskaart'.

De Raad wijst erop dat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet inderdaad niet nader wordt toegelicht wat onder *"identiteitsdocument"* dient begrepen te worden, maar dat artikel 7, §1, 1° van het KB van 17 mei 2007 wel degelijk aangeeft wat bedoeld wordt onder een identiteitsdocument in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet:

"§1; De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet;"

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een geboortecertificaat heeft gevoegd, hetgeen zij ook niet betwist.

Een geboortecertificaat is noch een nationaal paspoort noch een identiteitskaart en derhalve geen identiteitsdocument in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de minister op kennelijk redelijke wijze kon besluiten tot onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU